

27. an-Naml

Källa: Introduktion till Koranstudier
Författare: Syed Abul A'la Mawdudi

27. an-Naml

Namn

Suran har fått sitt namn från uttrycket **wadi an-naml** som förekommer i vers 18, vilket antyder att detta är en sura där berättelsen om **myran (an-naml)** återges.

Uppenbarelseperiod

Ämnesinnehåll och stil liknar helt de suror som uppenbarades **under den mellersta makkan-perioden**, och detta stöds även av traditioner.

Enligt Ibn 'Abbas och Jabir ibn Zayd uppenbarades först **Sura ash-Shu'ara'**, därefter **Sura an-Naml**, och sedan **Sura al-Qasas**.

Tema och ämnen

Suran består av **två huvuddelar**:

1. Från början till vers 58

2. Från vers 59 till slutet

Första delen (vers 1-58)

Temat i den första delen är att endast de människor kan dra nytta av Koranens vägledning — och bli värdiga de goda löften som finns i den — **som accepterar de verkligheter som denna Bok presenterar som universums grundläggande sanningar**, och som sedan följer upp sin tro med **lydnad och underkastelse i praktiken**.

Den största hindret för människan att följa denna väg är **förnekelsen av det kommande livet**. Förnekelsen gör honom:

- ansvarslös
- självisk
- helt upptagen av världslivet

...vilket i sin tur gör det omöjligt för honom att underkasta sig Gud och acceptera moraliska begränsningar på sina begär.

Efter denna inledning presenteras **tre karaktärstyper**.

1. Den första typen: Faraos, Thamuds ledare och Lots folk

Dessa grupper:

- var helt likgiltiga inför ansvaret i det kommande livet
- hade därför blivit **slavar under världslivet**
- trodde inte ens efter att ha sett mirakel
- vände sig istället mot dem som kallade dem till godhet
- fortsatte i sina avskyvärda handlingar
- tog inte varning ens i det sista ögonblicket innan Guds straff drabbade dem

2. Den andra typen: Profeten Sulayman (frid vare med honom)

Han hade fått:

- rikedom
- kungamakt
- prakt och ära

...i en omfattning som Makkahs ledare inte ens kunde föreställa sig.

Men eftersom han såg sig själv som **ansvarig inför Gud**, och visste att allt han hade var **enbart Guds gåva**, antog han en hållning av:

- ödmjukhet
- lydnad
- tacksamhet

Det fanns inte ens en antydning till högmod i hans karaktär.

3. Den tredje typen: Drottningen av Saba'

Hon:

- regerade över ett av de rikaste och mest berömda folken i Arabien
- hade alla världsliga medel som kunde göra en människa högmodig
- hade rikedomar långt större än Qurayshs
- följde en polyteistisk religion som var både tradition och politiskt nödvändig för hennes maktställning

Det var därför **mycket svårare för henne** att överge *shirk* och anta *tawhid* än för en vanlig avgudadyrkare.

Men när sanningen blev klar för henne kunde **ingenting hindra henne** från att acceptera den.

Hennes tidigare avvikelser berodde inte på begär eller moralisk fördärv, utan på:

- hennes uppväxt i en polyteistisk miljö
- hennes brist på kunskap

Hennes samvete saknade inte känslan av ansvar inför Gud.

Andra delen (vers 59–slutet)

Den andra delen inleds med att uppmärksamheten riktas mot **de mest uppenbara och synliga verkligheterna i universum**.

Makkahs icke-troende får en rad frågor:

”Vittnar dessa verkligheter om den *shirk* ni följer — eller om den *tawhid* som Koranen kallar er till?”

Efter detta pekars deras verkliga sjukdom ut:

Deras blindhet beror på deras förnekelse av det kommande livet.

Denna förnekelse har gjort:

- varje fråga meningslös
- varje handling utan allvar
- sanningen och falskheten likvärdiga

För om allt ändå ska bli stoft, och livet saknar syfte, spelar det ingen roll om ens livssystem är rätt eller fel.

Syftet med denna del

Denna diskussion är **inte** avsedd att avskräcka Profeten och muslimerna från att kalla de envisa till *tawhid*. Tvärtom är den avsedd att **väcka dem ur deras slummer**.

Därför upprepas i verserna 67–93 flera påminnelser för att:

- skapa en känsla av det kommande livet
- varna för följderna av att ignorera det
- övertyga dem om dess verklighet, som en ögonvittnesskildring

Avslutning

Koranens verkliga kallelse — **att tjäna endast Allah** — presenteras kort men kraftfullt.

Människorna varnas:

- att acceptera detta är till deras egen fördel
- att avvisa det är till deras egen skada

För om de väntar med att tro tills de ser de tecken som gör tro oundviklig, ska de veta att **det kommer att vara domens stund**, och då kommer tro inte längre att vara till någon nytta.

«[26. ash-Shu'ara'](#)

[28. al-Qasas](#)»

- [Att Följa Sunnah: Vägen till Islamisk Enhet och Andlig Trygghet](#)
- [Dygden av att följa Sunnah - En islamisk påminnelse från de klassiska lärda](#)
- [Ingen Sunnah utan Jamā'ah - Ingen Jamā'ah utan Sunnah](#)
- [Den ärofyllda ställningen för den som följer Sunnah](#)
- [Sunnahs grundprinciper](#)
- [Sunnahs plats i Islam - varför vi inte kan klara oss utan den](#)
- [Handlingar som upphäver en individens Islam](#)
- [Mänsklighetens akuta behov av denna religion](#)
- [Tawfiq kommer endast från Allah](#)
- [Det onda kan aldrig tillskrivas Allah](#)